

L'ESTACA (LLUIS LLACH)

L'avi Siset em parlava de bon matí al portal, mentres el sol esperavem
i els carros veiem passar. Siset, que no veus l'estaca a on estem tots lligats?
Si no podem desfer-n'sen mai no podrem caminar!

Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar, segur que tomba, tomba, tomba, ben corcada deu ser ja.
Si tu l'estires fort per 'quí
i jo l'estiro fort per 'llà
segur que tomba, tomba, tomba
i ens podrem alliberar.

P'ro Siset, fa molt temps ja les mans se'm van escorxant
i quan la força se me'n va
ella es més ample i més gran. Ben cert sé que esta podrida pero és que, Siset, pesa tant que
a cops
la força m'oblida, torna'm a dir el teu cant.
Si estirem tots ella caurà...

L'avi Siset ja no diu res,
mal vent que se'l va emportar, ell qui sap cap a quin indret
i jo a sota el portal.

I quan passen els nous vaillets, estiro el coll per cantar
el darrer cant d'en Siset,
lo darrer que em va ensenyar
Si estirem tots ella caurà...